

Sygn. akt IV U 280/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: SSR Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: stażysta Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2018 roku

sprawy z odwołania M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 20 czerwca 2018 roku

orzeka:

I. Oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją tj. decyzją z dnia 20.06.2018 r. ZUS Oddział w T. działając na podstawie przepisu art. 48 ust. 1 w związku z art. 3 pkt 4, art. 36 ust. 3 i 4 w związku z art. 48 ust 2 oraz art. 50 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2017 r. poz. 1368 ze zm.) przyznał ubezpieczonej M. J. prawo do:

-zasiłku chorobowego od 4 listopada 2017 r. do 6 listopada 2017 r.,

-zasiłku opiekuńczego od 10 stycznia 2018 r. do 17 stycznia 2018 r.,

-zasiłku opiekuńczego od 12 lutego 2018 r. do 16 lutego 2018 r.,

-zasiłku chorobowego od 17 lutego 2018 r. do 23 lutego 2018 r.,

-zasiłku chorobowego od 28 marca 2018 r. do 30 marca 2018 r.,

-zasiłku opiekuńczego od 3 kwietnia 2018 r. do 17 kwietnia 2018 r.,

-zasiłku chorobowego od 23 kwietnia 2018 r. do 4 czerwca 2018 r.

od podstawy wymiaru w wysokości 1750,39 zł, ustalonej na podstawie przychodów za okres od listopada 2016 r. do października 2017 r.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od decyzji . W odwołaniu wskazano ,że podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi suma przeciętnej miesięcznej najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za 2016r. podstawa 2433 zł a w 2017 .r- 2557,80zł, po odliczeniach z art.3 pkt.4 za pełne miesiące ubezpieczenia, z których

przychód podlega w uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku. Wskazano, że w myśl art.48 pkt.3 ustawy zasiłkowej w przypadku, o którym mowa w ust.2 przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się miesięczna najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz przeciętną kwotę zadeklarowaną jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, w części przewyższającej najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w ust.1 za okres pełnych miesięcy kalendarzowych ubezpieczenia z aktualnego tytułu. Ubezpieczona wyjaśniła, że w jej przypadku w okresie prowadzenia działalności gospodarczej gdy w danym miesiącu, który ZUS pod uwagę miała zwolnienie lekarskie to za ten okres została wzięta zadeklarowana kwota z DRA i podzielona jako iloczyn 30 dni chociaż działalność gospodarczą prowadziła ubezpieczona np. 05/2017 przez 19 dni to ZUS dzieli deklarowaną kwotę przez 30 dni? Miesiąc grudzień 2016r. też jest liczony do podstawy chorobowego chociaż działalność gospodarczą ubezpieczona prowadziła przez 15 dni tzn. mniej niż połowę miesiąca.

Organowi ZUS w T. wydającego decyzję ubezpieczona zarzuciła błędną interpretację przepisów ustawy zasiłkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o oddalenie odwołania. Wskazano, że zgodnie przepisami wskazanymi w decyzji do podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu, który nie jest pracownikiem, przyjmowany jest przychód za okres 12 m-cy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy. Przychód z którego ustalana jest podstawa wymiaru świadczeń oznacza kwotę podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu kwoty równej 13,71%

Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem przychodu uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w czasie, którego powstała niezdolność do pracy. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy oblicza się, jako jedną trzydziestą część kwoty podstawy wymiaru zasiłku.

Podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków zarówno tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju, nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 m-ce kalendarzowe.

Jeżeli w okresie 12 m-cy poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, przychód ubezpieczonego niebędącego pracownikiem uległ zmniejszeniu wskutek niewykonywania działalności w okresie pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego albo odbywania ćwiczeń wojskowych, przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się przychód za miesiące, w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez co najmniej połowę miesiąca.

Wskazano że wnioskodawczyni podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 czerwca 2015 r. Wcześniej organ rentowy wypłacił wnioskodawczym zasiłek chorobowy oraz opiekuńczy w czerwcu 2017 r. Wystąpiły cztery miesiące przerwy w pobieraniu zasiłków, dlatego podstawa wymiaru przysługującego wnioskodawczym zasiłku chorobowego za listopad 2017 r. została ustalona na nowo.

Organ rentowy uwzględnił przychód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za okres od listopada 2016 r. do października 2017 r. W związku z tym, że nieprzerwany okres podlegania ubezpieczeniu chorobowemu był dłuższy niż 12 m-cy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustalono zgodnie z przedstawionymi powyżej zasadami tj.:

1. podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71 % tych podstaw:

- za listopad 2016 r. 2099,44 (odwołująca przepracowała cały miesiąc),
- za grudzień 2016 r. : 1151,25 (odwołująca przepracowała 17 dni z 31 dni - za dwa dni nie miała prawa do zasiłku),
- za styczeń 2017 r. : 1352,76 (19 dni z 31),

-za luty 2017 r. : 1418,87 (18dni z 28),

- za marzec 2017 r. : 1637,55 (23 dni z 31),

- za kwiecień 2017 r. : 1471,42 (20 dni 30),

-za maj 2017 r. : 1352,76 (19 dni z 31),

- za czerwiec 2017 r. : 1692,13 (23 dni z 30),

-od lipca do października 2017 r. : 2207,13 (pełne miesiące) podzielono przez 12 m-cy.

Uzyskana w powyższy sposób kwota wyniosła 1750,39 zł i stanowi podstawę wymiaru świadczeń przysługujących wnioskodawczym od listopada 2017 r. do czerwca 2018 r. - z uwagi na to, że pomiędzy pobieranymi przez wnioskodawczynię w tym okresie zasiłkami przerwy są krótsze niż trzy miesiące kalendarzowe.

Sąd ustalił co następuje:

Pani M. J. podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu chorobowemu od 1 czerwca 2015 r. Ubezpieczona deklaruje na podstawę wymiaru składek kwoty stanowiące 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych , na dany rok kalendarzowy. Ubezpieczona korzystała z możliwości zmniejszenia podstawy wymiaru składek za okresy w których służył zasiłek chorobowy i opiekuńczy.

Okoliczności bezsporne i przyznane (k.34, 43v)

Ubezpieczonej wypłacono zasiłek opiekuńczy za okres od 20 czerwca 2017 r. do 21 czerwca 2017 r., przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru zasiłku przychód z miesiący od czerwca 2015 r. do sierpnia 2015 r.

Po przerwie pani M. J. stała się niezdolna do pracy z powodu choroby od 4 listopada 2017 r. Ponieważ przerwa między okresami pobierania zasiłków (opiekuńczego i chorobowego) była dłuższa niż 3 miesiące podstawa wymiaru zasiłku została ustalona na nowo z okresu 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, tj. z okresu od listopada 2016 r. do października 2017 r.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe została ustalona w następujący sposób:

- za listopad 2016 r.- 2 433,00 (30/30),

-za grudzień 2016 r.- 1 334,16 (17/31),

- za styczeń 2017 r. -1 567,69 (19/31),

-za luty 2017 r.- 1 644,30 (18/28),

-za marzec 2017 r. -1 897,73 (23/31),

-za kwiecień 2017 r.- 1705,20 (20/30),

-za maj 2017 r.- 1 567,69 (19/31),

-za czerwiec 2017- 1960,98 (23/30)

- za lipiec 2017r. -2557,80 (31/31)

-za sierpień 2017r.- 2557,80 (31/31)

-za wrzesień 2017r.- 2557,80 (30/30)

- za październik 2017r.-2557,80 (31/31)

Razem 24 341,95zł

Suma kwot stanowiących podstawę wymiaru składek z okresu od listopada 2016 r. do października 2017 r., tj. kwota 24 341,95 pomniejszona o 13,71% (% potrącanych składek na ubezpieczenia społeczne), tj. kwota 21 004,70 podzielona przez 12 miesięcy (liczba miesięcy, z których ustalana jest podstawa wymiaru zasiłku wynosi 1 750,39 zł.

Dowód: potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym, wyliczenie podstawy, decyzja z dnia 20.06.2018r.w aktach ZUS

Pani M. J., w grudniu 2016 r. przedłożyła zaświadczenia lekarskie potwierdzające konieczność sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem w okresie od 2|grudnia 2016 r. do 9 grudnia 2016 r. oraz od 13 grudnia 2016 r. do 20 grudnia 2016 r.

Zgodnie z decyzją organu rentowego z dnia 20 stycznia 2017 r., znak: 560000/603/OW/18028/2017-ZAS, ZUS O/T. przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 2 grudnia 2016r. do 9 grudnia 2016r. i od 13 grudnia 2016r. do 18 grudnia 2016r. oraz odmówił prawa do zasiłku chorobowego od 19 grudnia 2016r. do 20 grudnia 2016r.

Dowód: decyzja z dnia 20.01.2017r. k.37

Sąd zważył co następuje :

Okoliczności podlegania ubezpieczeniu chorobowemu przez ubezpieczoną i sposobu deklarowania i opłacania składek na ubezpieczenie chorobowe przez ubezpieczoną nie były sporne między stronami.

Spór koncentrował się na ocenie prawnej dotyczącej sposobu wyliczenia podstawy wymiaru dla zasiłków chorobowych i opiekuńczych.

Ubezpieczona podnosiła ,że podstawa wymiaru nie może być niższa niż kwoty stanowiące 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych , na dany rok kalendarzowy, ponadto ,że przychód winien być dzielony przez 30 , a nie przez liczbę dni miesiąca oraz ,że nie było podstaw przyjęcia miesiąca grudnia 2016r. do wyliczenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego.

Sąd miał na uwadze ,że kategorią ubezpieczonych, którym przysługuje prawo do zadeklarowania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, są osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą oraz osoby z nimi współpracujące. W przypadku tej grupy podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe nie może być niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego dla ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 u.s.u.s., przy czym składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do 31 grudnia danego roku (art. 18 ust. 8 u.s.u.s.). Od tej zasady, wobec osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 u.s.u.s., ustawodawca w art. 18a u.s.u.s. przewidział wyjątek w postaci możliwości zadeklarowania kwoty niższej niż określona w komentowanym przepisie, tj. nie mniej niż kwoty równej 30% minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W przepisie art. 18 ust. 9 i 10 wskazano również ,że za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Ubezpieczona z powyższego korzystała mając na uwadze treść art. 20 ustawy systemowej.

W myśl art. 20. 1. cyt ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

3. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe osób, które ubezpieczeniu chorobowemu podlegają dobrowolnie, nie może przekraczać miesięcznie 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 10.

4. Prezes Zakładu ogłasza kwotę 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w terminie 7 dni kalendarzowych od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w trybie określonym w art. 19 ust. 10, kwoty prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.

Dalej należało rozważyć przepisy ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2017 r. poz. 1368 ze zm.) dotyczące zasad ustalania podstawy wymiaru zasiłków przysługujących ubezpieczonym niebędącym pracownikami.

Przepisu tego działu stanowią:

Art. 48. 1. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stanowi przeciętny miesięczny przychód za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy.

2. Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu niebędącemu pracownikiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 36 ust. 2-4, art. 38 ust. 1, art. 42, art. 43 i art. 46, z zastrzeżeniem art. 48a-50.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

komentarze

monografie

Art. 48a. 1. W przypadku ubezpieczonego, dla którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe stanowi zadeklarowana kwota, podlegającego ubezpieczeniu chorobowemu przez okres krótszy niż okres, o którym mowa w art. 48 ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi suma:

1) przeciętnej miesięcznej najniższej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, z których przychód podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku, oraz

2) kwoty stanowiącej iloczyn jednej dwunastej przeciętnej kwoty zadeklarowanej jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, w części przewyższającej najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, z których przychód podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru zasiłku, oraz liczby tych miesięcy.

2. Jeżeli okres ubezpieczenia chorobowego rozpoczął się po przerwie nieprzekraczającej 30 dni od ustania ubezpieczenia chorobowego z innego tytułu, w liczbie pełnych miesięcy kalendarzowych ubezpieczenia, o której mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się również pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia z poprzedniego tytułu. Liczba pełnych miesięcy kalendarzowych ubezpieczenia uwzględnionych z poprzedniego i aktualnego tytułu nie może przekraczać 12.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się przeciętną miesięczną najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz przeciętną kwotę zadeklarowaną jako podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia, w części przewyższającej najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w ust. 1, za okres pełnych miesięcy kalendarzowych ubezpieczenia z aktualnego tytułu.

4. Jeżeli przerwa w ubezpieczeniu chorobowym, o której mowa w ust. 2, nie jest związana z ustaniem tytułu do ubezpieczeń społecznych, a związana jest jedynie z nieopłaceniem składki na ubezpieczenie chorobowe bądź z opóźnieniem w jej opłaceniu, w podstawie wymiaru zasiłku uwzględnia się również przeciętny miesięczny przychód za miesiące przed przerwą.

5. Jeżeli ubezpieczony przez cały okres wykonywania pozarolniczej działalności deklaruje podstawę wymiaru składek w kwocie nie niższej niż określona w art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, o której mowa w ust. 1, uważa się kwotę określoną w art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 49. 1. Jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi:

1) najniższa miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4 - dla ubezpieczonych, dla których określono najniższą podstawę wymiaru składek;

2) kwota przychodu określona w umowie przypadająca za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4, a jeżeli kwota ta w umowie nie została określona, kwota przeciętnego miesięcznego przychodu innych ubezpieczonych, z którymi płatnik składek zawarł takie same lub podobne umowy - dla ubezpieczonych wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia;

3) przeciętny miesięczny przychód innych członków spółdzielni za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku - dla ubezpieczonych będących członkami rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych;

4) przeciętny miesięczny przychód osób wykonujących pracę nakładczą na rzecz danego płatnika składek za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku - dla osób wykonujących pracę nakładczą.

2. Jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, a okres ubezpieczenia chorobowego rozpoczął się po przerwie nieprzekraczającej 30 dni od ustania

ubezpieczenia chorobowego z innego tytułu, przy ustaleniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego stosuje się odpowiednio przepis art. 37 ust. 1.

3. W przypadku ubezpieczonego, dla którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe stanowi zadeklarowana kwota, jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, a okres tego ubezpieczenia rozpoczął się po przerwie nieprzekraczającej 30 dni od ustania ubezpieczenia chorobowego z innego tytułu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 48a. Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego:

1) przyjmuje się miesięczną najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz kwotę zadeklarowaną, w przeliczeniu na pełny miesiąc kalendarzowy ubezpieczenia, w części przewyższającej najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, za miesiąc kalendarzowy, w którym powstała niezdolność do pracy, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4;

2) w liczbie pełnych miesięcy kalendarzowych ubezpieczenia, o której mowa w art. 48a ust. 1 pkt 2, uwzględnia się również miesiąc kalendarzowy, w którym powstała niezdolność do pracy.informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze

monografie

Art. 50. 1. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 48 lub art. 48a, przychód ubezpieczonego niebędącego pracownikiem uległ zmniejszeniu wskutek niewykonywania pracy lub działalności w okresie pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego albo odbywania ćwiczeń wojskowych, przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego:

1) wyłącza się przychód za miesiące, w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez mniej niż połowę miesiąca;

2) przyjmuje się przychód za miesiące, w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez co najmniej połowę miesiąca.

2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, przychód ubezpieczonego w każdym miesiącu uległ zmniejszeniu z przyczyn wymienionych w ust. 1, przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się przychód za wszystkie miesiące.

informacje o jednostce

komentarze

monografie

Art. 51. (uchylony).

informacje o jednostce

komentarze

Art. 52. Przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku macierzyńskiego i zasiłku opiekuńczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 36 ust. 2-4, art. 38 ust. 1, art. 42, art. 43, art. 48 ust. 1 i art. 48a-50, a do świadczenia rehabilitacyjnego także przepisy art. 19 ust. 2 i art. 46.

informacje o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze praktyczne

komentarze

monografie

Art. 52a. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego dla osób odbywających służbę zastępczą stanowi kwota świadczenia pieniężnego, określona w przepisach o służbie zastępczej, w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4.

Przepis art. 48 a dotyczy ubezpieczonych, którzy podlegali ubezpieczeniu przez okres krótszy niż 12 miesięcy. Zatem w ocenie sądu słuszne było zastosowanie wobec ubezpieczonej zasad wynikających z art. 50 ustawy zasiłkowej. Zgodnie z nim jeżeli w okresie, z którego ustalana jest podstawa wymiaru zasiłku czyli w przypadku ubezpieczonej 12 miesięcy przychód ubezpieczonego niebędącego pracownikiem uległ zmniejszeniu wskutek niewykonywania pracy lub działalności w okresie pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, świadczenia rehabilitacyjnego albo odbywania ćwiczeń wojskowych, przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego:

1) wyłącza się przychód za miesiące, w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez mniej niż połowę miesiąca;

2) przyjmuje się przychód za miesiące, w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez co najmniej połowę miesiąca.

Jak wynika z przepisu wyłącza się miesiące w których ubezpieczony wykonywał pracę lub działalność przez mniej niż połowę miesiąca lecz niewykonywanie pracy musi być związane z pobieraniem zasiłku. Zatem skoro ubezpieczona w grudniu 2016r. mogła pomniejszyć przychód za 14 dni to słusznie organ rentowy przyjął do podstawy przychód za pozostałe 17 dni grudnia.

Przychód, który przyjmuje się ustalenia podstawy wymiaru dzieli się przez liczbę dni miesiąca co wynika z cytowanego już art. 18 ust.9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych a nie przez 30 dni jak podaje ubezpieczona.

Dopiero tak ustaloną podstawę wymiaru dzieli się przez 30 dla ustalenia wysokości zasiłku za 1 dzień.

Ubezpieczona podnosiła, że nie może zasiłek być niższy niż kwoty stanowiące 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na dany rok kalendarzowy.

O tym, że takie pomniejszenie jest możliwe stanowi cyt. art. 50 ustawy zasiłkowej. Przychodu zgodnie z tym przepisem się nie uzupełnia. (por komentarze Agnieszki Rzeteckiej –Gil z 2017r. do art. 50 ustawy zasiłkowej w programie lex Omega, komentarz Andrzeja Radziślaw do art. 50 ustawy zasiłkowej z 2016r. w programie Legalis)

Przychód z którego ustalana jest podstawa wymiaru świadczeń oznacza kwotę podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, po odliczeniu kwoty równej 13,71% Zatem Sąd ocenił za prawidłowe, że podstawa wymiaru zasiłku wypłaconego pani M. J. za okres od 4 listopada 2017 r. została ustalona w następujący sposób: suma kwot

stanowiących podstawę wymiaru składek z okresu od listopada 2016 r. do października 2017 r., tj. kwota 24 341,95 pomniejszona o 13,71% (% potrąconych składek na ubezpieczenia społeczne), tj. kwota 21 004,70 podzielona przez 12 miesięcy (liczba miesięcy, z których ustalana jest podstawa wymiaru zasiłku wynosi 1 750,39 zł.

Na marginesie należy dodać, że ubezpieczona powoływała się na orzeczenia Sądów o możliwości pomniejszenia tylko najniższej podstawy a nie deklarowanej. W sprawie ubezpieczonej trzeba mieć na uwadze, że deklarowana przez ubezpieczoną podstawa była jednocześnie podstawą najniższą i ją ubezpieczona pomniejszała o dni niezdolności do pracy i pobierania zasiłków.